

A Et nationis à nobis notariis unum vel plura, publicum seu publica, instrumentum seu instrumenta. Sic similiter procuratores & syndici omnium nationum, regis Regnum, universitatum studiorum & ambassadorum, presentibus ibidem illustribus principibus, Frederico burgravi Nurenbergi, Rodolpho duce Saxonie, comite Suartzburgensi, magistro curia regis Romanorum, comite Bertholdo de Virsinis, ambassadorib⁹ regis Francie, Anglie, Poloniae, Norvegiae, Cypriæ, Nauarre, necnon Ioanne de vicecomitis de Mediolano, marchione Montisferrati, alij sc̄ pluribus nobilib⁹ & reverendis patribus in multitudine copiosa, testibus &c.

Tenor uero dictarum constitutionum, de quibus supra fit mentio, sequitur & est talis,

FO.D.V.fa.1.li.9, ante Quibus, inseruntur hæc:

B Item placeat reverendissimis paternitatibus, quod quilibet natio habeat eligere duos deputatos, qui vel eorum duo habeant cognoscere de causis recedere uolentium, atque habeant potestatem referendi praesidenti qui erit pro tempore, qui praesidens habebit autoritatem dandi licentiam secundum casus exigentiam, procuratores dimittendo, ac peccas infigere recentibus licentia non obtenta. Et quod in pmissis habeat dictus praesidens potestatem autoritate praesentis concilij, iuxta relationem & certificationem dictorum deputatorum.

Eadem die hora uesperarum vel circa, ad supplicationem regis Romanorum fuerunt omnes deputati omnium nationum, & quam plures ambasatores regum, principum, universitatum studiorum congregati in ecclesia maiori Constantiensi, ubi serenissimus Romanorum rex prelibatus proposuit, qualiter alius dominus Rinaldus de Garnet archiepiscopus Remensis, portasset literam credituam de domino Ioanne papa uigesimo tertio, qua recepta, idem dominus archiepiscopus dixit sibi nomine papæ, quod ipse recellisset de ciuitate Constantiensi, quod hoc era propter aerem sibi inconuenientem, non propter aliquam impressionem, uim, vel metum aut timorem sibi illatum seu illatum, inferendam seu inferendum per ipsum dominum regem neque suos. Et alius prout dixit constare apud acta mei notarii. Modo autem idem papa haberet scribere dominis cardinalibus hic existentibus contrarium, uidelicet quod propter timorem ipsius dominii regis & aliorum dominorum suorum recellet. Et ad finem, quod omnis homo sciē possit, tunc uerba proposita & dicta per dictum dominum archiepiscopum Remensem nomine dicti domini papæ, supplicauit ipse domino archiepiscopo, ut ipse surgeret & referret ambasiam suam, tunc ipsi regi nomine papæ factam. Qui dominus Rinaldus archiepiscopus leuauit se, & dixit quod nuper post recepsum papæ de Constantia, ipse mittebat per dominos ambasatores regis Francie & suorum collegarum, ad opidum Scafhusen. In quo reperiebat papam in uigilia palmarum, referens & exposens papæ sibi iniuncta per suos collegas. Quo exposito, papa sibi dixit, quod non deberet recedere quin loqueretur sibi, cum uellet sibi aliqua committere relata sua charissimo filio suo regi Romanorum, & alijs Constantiæ existentibus, & si in easu quo ipsemet non committeret sibi, tunc faceret sibi dici per dominum cardinalem de Salancho, qui similiter ibidem existebat. Ipseque dominus Rinaldus archiepiscopus fuit ad certam cameram ibidem paulando, & post eius dormitionem uenit ad eum dominus de Salancho, & iniunxit sibi certa quæ deberet referre domino regi & alijs certis Constantiæ existentibus, & nole papæ dans sibi quatuor brevia. Quoq; unum domino regi, aliud cardinalibus, tertium ambassadoribus regis Francie, & quartū ambassadorib⁹ universitatis studij Parisiensis. Recepitq; per eum huiusmodi

m m m iii breviis